

– зростання стабільного функціонування банківської сфери шляхом зменшення чутливості конкретних банків та всього банківського сектору до зовнішніх коливань, зростання його стійкості та надійності, попередження можливих і усунення наявних банківських криз;

- оптимальне співвідношення активів і пасивів банків;
- покращення системи управління валютними ризиками [3].

Перспективи покращення методики аналізу банківських валютних операцій, де головною метою є скорочення ризиків, насамперед залежать від економіко-правового регулювання держави, а також можливості для комерційних банківських установ пристосовуватися до зовнішнього середовища, в якому вони здійснюють свою діяльність.

Для уникнення недоліків в межах здійснення валютних операцій необхідно: активізувати зусилля щодо впровадження економічних методів регулювання, систематизувати нормативну базу з питань валютно-банківського регулювання, здійснення його консолідації та кодифікації; внести зміни у діючий режим правового регулювання; створити сприятливі умови для залучення до комерційних банків коштів фізичних осіб у іноземній валюті.

Перелік посилань:

1. Береславська О. Актуальні проблеми курсової політики України / О. Береславська // Вісн. НБУ. – 2010. – № 2. – С. 16-20.
2. Коваленко М. А. Операції сучасного комерційного банку : навч. посіб. / А. М. Коваленко. – Херсон : ОЛДІ-плюс, 2006. – 467 с.
3. Пащера М. Світова фінансова криза та її наслідки для банківської системи України / М. Пащера // Вісник НБУ. – 2009. – № 1. – С. 28-33.

АНАЛІЗ СТАНУ ТА ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ФІНАНСОВОГО РИНКУ В УКРАЇНІ

Н.М. Михайличенко, к.е.н., доцент

Т.С. Пономаренко, здобувач вищої освіти

Донбаська державна машинобудівна академія, м. Краматорськ

Аналіз стану фінансового ринку України і, в тому числі, фондового ринку, банківської системи та грошової кредитної політики, залишається актуальним напрямом економічних досліджень. Дослідження проблем фінансового ринку України, причин їх виникнення та тенденції розвитку є підґрунтям для становлення сучасної фінансової системи.

Дослідження фінансових ринків є актуальним і затребуваним в усьому світі, про що свідчать роботи провідних економістів і фінансистів, серед яких: П. Кругман, Дж. Сакс, Дж. Стігліц, Я. Міркін, Б. Рубцов, З. Луцишин [1].

Метою доповіді є оцінка реального стану розвитку фінансового ринку в Україні, аналіз фінансової політики управління ним та окреслення тенденцій його розвитку в найближчій перспективі.

Фінансовий ринок прийнято вважати базою сучасної економічної системи. Фінансовий ринок – це система економічних і правових відносин у сфері випуску та купівлі-продажу різних фінансових послуг.

Глибокі зміни, що відбуваються в фінансових відносинах в останні роки є особливо динамічними, що можна пояснити:

– поточною фінансово-економічною кризою, рецесією якої світова економіка остаточно ще не пододала;

– станом банківської системи;

– наслідком політичних подій, що відбуваються в Україні, Європі та в інших країнах.

Особливо актуальною ця проблема є в Україні, де становлення фінансового ринку відбувалося в три етапи [2].

Фінансування потреб економічного розвитку України Міжнародним Валютним Фондом (МВФ) та прагнення увійти до Європейського Союзу (ЄС) дає підстави прийняти євроконтинентальну модель фінансового ринку.

Фінансовий ринок України розвивається як ринок фінансових послуг. Надання фінансових послуг стає вигідним бізнесом, банки займають домінуюче положення. Разом з тим, небанківські установи завойовують ринок досить агресивно. Основні причини цього:

– прогресуючий розвиток фондового ринку;

– необхідність задоволення вузького попиту, при якому участь банків є обмеженою;

– спроби ухилення від більш жорстких вимог банківського регулювання [2].

За період незалежності України в її економіку було вкладено 54,5 млрд. дол. США (станом на 1 січня 2013 р.), а обсяг валового зовнішнього боргу досяг 135,0 млрд. дол. США. Слід зазначити, що зараз посилилась недовіра зовнішніх інвесторів до економічних перспектив України. Очевидним є зростання зовнішніх боргів України.

Слід зазначити, що зростання сумарного державного боргу є достатньо небезпечним явищем, що може призводити до виникнення гіперінфляції.

Україна знаходиться в десятці країн з найбільш високим рівнем фінансового ризику в світі.

В Україні в 2014 році налічувалося 180 банківських установ. Банківська система станом на 2014 рік мала як значні досягнення, так і недоліки, основні з яких: недостатня капіталізація, обмеженість можливостей кредитування, недостатня якість менеджменту, неадекватність управління ризиками.

Фінансовий ринок України розвивається нерівномірно. Низький рівень довіри між ринковими контрагентами і недостатній захист прав власності і контрактних прав є перешкодами для формування справжніх ринкових відносин.

Першочергове завдання – це підвищення ліквідності та прозорості фінансового ринку України.

Ознаками стійкості подальшого розвитку фінансового ринку є:

- підвищення рівня конкуренції між фінансовими інститутами;
- легалізація угод;
- розробка нових і вдосконалення чинних законів фінансового права, щодо захисту прав власності інвесторів;
- розширення взаємовигідних зв'язків і відносин з міжнародними фінансовими організаціями.

Співвідношення між вітчизняними та іноземними учасниками фінансового ринку України є проблемою, коли йдеться про умови вступу та використання іноземного капіталу, не можна без обговорення приймати ці умови (підвищення ціни на газ, пенсійного віку тощо), необхідно дотримуватися фінансової та економічної безпеки.

Фінансовий ринок України повинен розвиватися кількісно і якісно, з урахуванням перерахованих проблем і перспектив.

Перелік посилань:

1. Борисова С. Є. *Розвиток світового фінансового ринку в умовах глобалізації : монографія / С. Є. Борисова ; [за наук. ред. Ю. В. Макогона]. – Вінниця : ТОВ «Нілан-ЛТД», 2015. – 310 с.*

2. Єлецьких С. Я. *Розвиток фінансового ринку в Україні : монографія / С. Я. Єлецьких, В. М. Грідасов, С. В. Колмикова. – Краматорськ : ДДМА, 2011. – 176 с.*

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ БАНКІВСЬКОЇ УСТАНОВИ ЗА ДОПОМОГОЮ ІННОВАЦІЙ

К.А. Мікуляк, здобувач вищої освіти

*Науковий керівник: А.В. Бурковська, к.е.н., доцент
Миколаївський національний аграрний університет*

В умовах сьогодення вітчизняний ринок банківських послуг характеризується високою конкуренцією, яка пов'язана в першу чергу з ліквідацією та реорганізацією великої кількості банківських установ, і переважанням на ринку більш стійких та невразливих до змін зовнішнього конкурентного середовища банківських установ-конкурентів, які здатні протистояти тиску непередбачуваних обставин. Наразі більш стійкими та конкурентоспроможними банківськими установами є ті, які створюють нові якісні банківські продукти, та надають нові для ринку банківські послуги. Залишаються на ринку банківські установи з більш високим рівнем конкурентних переваг, що дає змогу клієнтам обирати для себе ті установи, які найбільшою мірою відповідають їх уявленням про вигідність, зручність та доступність банківського продукту.

Конкуренція в банківській сфері є динамічним процесом, у ході якого банківські установи, шляхом використання нових технологій та інноваційних механізмів забезпечують розвиток, економічне зростання та максимальне задоволення інтересів і потреб клієнтів [2].

Питанням створення і реалізації банківських інноваційних продуктів приділяли увагу у своїх роботах багато як вітчизняних, так і зарубіжних науковців, серед яких: А. Спіфанов, С. Єгоричева [1], О. Лагода, І. В. Пасічник [5] та ін., значний науковий внесок яких полягає у розкритті змісту та сутності банківських інноваційних продуктів, які полягають у нарощуванні споживчої цінності банківських послуг.